

Sintaxa minimală, notația liminară, suplețea conciziei, facilitează nașterea paradoxului esențializat: „Scriu pentru ca, după ce n-oi mai fi, să mor de mai multe ori...”.

Meditații declanșatoare de paradoxuri, derivând din experiența personală de viață și din modul propriu de gândire, aceste poeme se așează într-un jurnal gnostic sculptor prin elevația sugestiilor lansate și a sensibilității atât de caracteristice autorului. E o lecție de viață care trădează simțirea luminoasă a unui înșingurat invadat de întrebări cu și fără răspunsuri ce îi deschid porți spre sublimul metafizic. *Așternutul insomnicului* e o carte a deplinei maturități, cu mari câștiguri în ceea ce privește aprofundarea viziunii și întreținerea echilibrului între sensibilitate, moralitate și imaginarul animat de paradoxuri.

Diana VRABIE

Romanul *Vreau acasă* (Chișinău: ARC, 2021) se plasează sub capela unei teme recurente în creația Olgăi Căpătână. Condiția femeii în contextul războiului este tratată în mai multe cărți ale scriitoarei, ca de exemplu: *Agent Dublu*, *Mireasa din Kabul* și *Dobrenii*.

Eleganța discursului, complexitatea istoriei și, totodată, suplețea materialului narativ constituie, fără îndoială, apanajul romanului *Vreau acasă*. Variatele abordări tematice – de ordin psihologic, sociologic și politic – alcătuiesc o adevărată frescă a societății noastre. Cititorul este invitat să cunoască o perspectivă inedită, transpusă în limbaj artistic, asupra unor evenimente istorice de importanță covârșitoare, așa ca: deportările, destrămarea URSS-ului, războiul din Afganistan, dezastrul de la Cernobîl, conflictul de pe Nistru ș.a. În plan geografic, întâmplările au loc în contexte multiple (în mare parte la Chișinău, dar și la Kandahar, București, Riga) și se desfășoară într-o perioadă ce cuprinde, aproximativ, a doua jumătate a secolului al XX-lea – începutul secolului al XXI-lea.

Cartea impresionează prin poveștile-i de viață irezistibile. În prim plan se construiesc destinele celor trei eroine: surorile Vera, Nadejda și prietena lor Lucica. Peregrinările Verei prin Afganistan și Letonia, dar și a Nadeiei prin România se justifică și își găsesc sfârșitul în expresia dată ca titlu „Vreau acasă”. Pe lângă exprimarea dorului de casă, titlul are numeroase valențe semnificative. În conjunctura politică de după destrămarea Uniunii Sovietice, strigătul „Vreau acasă!” face trimitere la ideea de regăsire a identității naționale, casa reprezentând simbolic neamul și patria mamă. În pofida întâmplărilor dramatice, pe alocuri tragice, romanul se încheie pe o notă pozitivă, optimismul reprezentând, de fapt, una din prioritățile scriitoarei.

Deci, *Vreau acasă* este un roman despre iubire, prietenie și speranță. Bazându-se pe evenimente reale, autoarea are meritul ficționalizării unor caractere veridice, destine ce, prin analogie simbolică, ilustrează parcursul istoric al societății în care trăim. Prin aceasta, cititorul autohton se proiectează de la bun început în lumea imaginată, regăsindu-se în/prin destinele variate ale personajelor. Romanul promite, așadar, o lectură trepidantă cu influențe adânci în orizontul de așteptare și maniera cititorului de a-și interpreta propria viață și de a vedea realitatea înconjurătoare.

Diana DEMENTIEVA

